

[Ebba Strange]

lere af forskellig slags, der foretog afhøringerne, og at man så brugte politiet til det, de er gode til, nemlig til efterretningsvirksomhed – der har vi PET – og til egentlig efterforskning, hvis man bliver usikre med hensyn til, om der ligger noget fordækt, noget skjult nedenunder?

Når jeg foreslår det, er det, fordi vi har så mange udsagn fra afhørte asylansøgere om, at de har følt sig bremsede, at de har følt sig hæmmede, at de ikke er kommet med alle oplysningerne, fordi de har siddet over for en politimyndighed, som de derhjemme fra har haft dårlige erfaringer med, og som de derfor har holdt noget skjult for. Jeg tror, at civile sagsbehandlere vil kunne klare mange af de opgaver.

SF støttede også indenrigsministerens forslag om at oprette en europæisk flygtningekommission, der i samarbejde med UNHCR kunne sikre koordineringen af de europæiske landes indsats på flygtningeområdet.

Jeg synes, det er meget beklageligt, at forslaget tilsyneladende ikke er blevet modtaget særlig positivt i kredsen af EF-lande. Så vidt jeg kan læse af referaterne fra topmødet mellem EF's immigrationsministre, har de ligesom de borgerlige partier her i salen mere været optaget af, hvordan man kan holde udlændinge ude, end af, hvordan Europa kan leve op til de forpligtelser, der ligger i menneskerettigheds erklæringen, som er en europæisk opfindelse.

Ikke mindst flygtninge fra det tidligere Jugoslavien rejser naturligvis problemer for Europa, og alle må vi erkende, som også FN's flygtningehøjkommissær har fastslået, at vi ikke kan forvente hjælp til Jugoslavien-flygtningespørgsmålet fra nogen anden verdensdel. Det ville også være urimeligt at forvente det, for det er et europæisk problem, og jeg tror personlig, at grænsen er nået for, hvad det egentlige nærområde kan klare. Selv om jeg mener, at vi fortsat skal tilbyde at øge hjælpen dernede, kan jeg godt forstå, hvis Kroatien, der har omkring 1 mio. flygtninge, siger, at det faktisk ikke kan klare mere, heller ikke selv om vi vil købe deres hoteller, eller hvad det nu er vi vil.

Til den debat, der har været om den undersøgelse, som er refereret i dagspressen i dag, og som jeg har fået lidt materiale om, vil jeg sige, at jeg ikke har det dårligt med, at folk, som har opholdt sig i Serbien, Montenegro, Makedonien og Kroatien, kommer herop, for jeg opfatter hele det gamle Jugoslavien som så usikkert et

område, at hvis jeg efter først at være flygtet fra Bosnien – og det er situationen – fik mulighed for det, ville jeg også gøre det. Vi ved, at de bosniske muslimer er i krig ikke bare med de bosniske serbere, men også med de bosniske kroater, så tryghed og sikkerhed finder de først uden for det tidligere Jugoslaviens grænser, måske lige med undtagelse af Slovenien, for dér tror jeg godt at de kan være i sikkerhed. En stor del af dem kommer fra de lande, og det har jeg det ikke dårligt med, men jeg vil godt sige til det med jugoslaverne, at vi stemte for loven om midlertidig opholdstilladelse og har også støttet udvidelsen af den, men det varer nok ikke så længe, før vi skal til at overveje, hvad vi egentlig vil med den, for efter SF's opfattelse skal de i hvert fald ikke sidde mere end 2 år i den situation, at de ikke må modtage integreringsprogrammer, ikke må søge arbejde og ikke må sende deres børn i almindelig skole. De kommer til at leve på nogle øer, og det må ikke vare mere end 2 år. Jeg kunne ikke lade være med at tænke på, men det er ikke noget, jeg har lagt mig fast på eller har diskuteret med nogen, om man eventuelt også kunne overveje noget, der lignede vores åbenbar grundlægs-procedure i forbindelse med dem, der kommer fra det tidligere Jugoslavien, når man alligevel kigger på deres sag. Det ved vi fra direktoratet at man gør, og så kunne man sige, at disse folk kommer fra Tyskland, Sverige – der er vist kun 3 fra Sverige og 1 fra Tyskland, så det er altså ikke derfra, det store antal kommer – og for min skyld også fra Tyrkiet, og prøve at se, om de er i sikkerhed dér. Det er ikke sikkert, at det kan gøres på den måde, men jeg vil bare smide det på bordet som en mulighed.

Det sidste europæiske spørgsmål, jeg vil rejse, er, hvordan det går med at finde frem til en fælles flygtningedefinition i EF-landene. Vi har været meget optaget af, at man i Danmark og i andre lande både har FN's flygtningekonvention som grundlag for, hvad en rigtig flygtning er – apropos debatten mellem fru Pia Kjærsgaard og De Konservative – og derudover et de facto-flygtningebegreb. Det er der nogle lande der ikke har, og det giver et problem i forbindelse med en fælles europæisk asyl- og flygtningepolitik. Jeg vil godt høre ministeren, om man kommer videre ad den vej.